

[Tinning]

men gælder i øvrigt fuldstændig principielt. Vi ved, at menneskeheden har betalt dyrt nok for alle mulige magthaveres fordomme, hvad enten de er af religiøs, økonomisk eller politisk art, og vi ved, at især arbejderklassen og den socialistiske bevægelse har betalt, meget dyrt endda, for særlige udgaver af den statskapitalistiske absolutisme.

Derfor vil jeg godt slutte med at understrege endnu en gang, at den slags absolutisme og absolutisme i det hele taget ikke har det fjerneste med socialisme at gøre. Det er et levn fra det gamle samfund og repræsenterer ikke noget som helst andet end fuldstændig udsigtsløs fornægtelse af den dialektiske udviklingsopfattelse, som er en hjørnesteen i socialismen.

Det er klart, at hvis vi vil forsvare ytringsfriheden, hvis vi vil forsvare den kunstneriske frihed, så skal de selvfølgelig have et reelt eller, om man vil: et materielt indhold, og derfor skal der selvfølgelig gives økonomisk støtte. Derfor er jeg fuldstændig enig med, jeg tror, det var fru Mette Madsen, der sagde, at noget af det mest interessante i denne såkaldte kulturpolitiske redegørelse findes på sp. 6644 hvor der står, at det i de kommende år vil være nødvendigt med en vis forøgelse af de kulturelle bevillinger. Det synes jeg er vigtigt, det synes jeg er interessant. Blot skal jeg beklage, at det tager 17½ side at få det udtrykt.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at takke ministeren for en god, fyldig og klar redegørelse, som mit parti med glæde tilslutter sig.

Så vil jeg komme med nogle tanker om formuleringen af det, der flere steder siges, nemlig kvaliteten i kunsten.

Jeg tror, vi alle er enige om, at det er noget, vi må tilstræbe, men begrebet kunstnerisk kvalitet er jo ikke intellektuelt entydigt. Desuden er kvalitetsvurderingen ofte meget personlighedsbestemt og – det er der vel ikke nogen der har noget imod at indrømme – dermed i nogen grad bestemt af ens ideologiske holdninger.

Jeg fører det frem, fordi jeg mener, at det er noget, der betyder noget, når vi skal drøfte kulturpolitik. Det er jo ingen hemmelighed, at der er nogle med den baggrund, som også er min, der føler, at det, der i mangel af

bedre glose betegnes som »kristen kunst«, i lang tid har været undervurderet kvalitetsmæssigt, også når det gælder den statslige kunststøtte, uden at jeg i øvrigt skal gå i gang med en analyse af de forskellige faktorer i den forbindelse. Der kan naturligvis være andre, der har en anden vurdering her.

Det, jeg gerne ville, var, at vi prøvede at få lidt mere hold på begrebet kunstnerisk kvalitet. Jeg erkender som sagt, at det er vanskeligt. I sidste instans er det historien, der kan vise, hvilke værdier der har kvalitet til at bestå. Der er eksempler nok i kunst- og litteraturhistorien på overraskelser i den forbindelse.

Vor opgave må være at finde rimelig klarhed over det politisk-ideologiske i forhold til det kunstneriske. Om ikke andet må der vel kunne være bred enighed her i tinget om, at politisk styring af kunsten og politisk favorisering af bestemte kunstnere og kunstneriske strømninger under dække, bevidst eller ubevidst, af kvalitetsbedømmelse er en uting, der, så vidt det overhovedet er muligt, må undgås. Der er nogle overvejelser dér, jeg ikke føler at vi er færdige med, og hvor jeg da gerne ville høre yderligere overvejelser fra ministerens side om begrebet kvalitet i kunst.

Mere praktisk må jeg sige, at jeg undrer mig over, at det af optællingsmæssige grunde ikke skulle være muligt automatisk at yde biblioteksafgift til flere ophavsmænd til samme værk. Kan det virkelig være rigtigt, at det skulle volde problemer i vore EDB-tider? Det forekommer urimeligt, at vægtige og arbejdskrævende værker med to eller tre forfattere ikke kan komme i betragtning ved en forholdsvis fordeling af afgiften til ophavsmændene, medens meget lidt arbejdskrævende udgivelser med en enkelt forfatter fuldt ud kommer i betragtning. Jeg ved ikke, om dette optællingshensyn også spiller ind, når der ikke automatisk gives biblioteksafgift til oversættere. Jeg vil gerne have lidt nærmere underretning om, hvorfor det problem er så uoverstigeligt, hvis det altså er det.

Det er i øvrigt med glæde, jeg noterer ministerens advarsel mod, at bibliotekernes besparelser kommer til at ramme bogindkøbene, såvel som ministerens ord om, at man vil overveje det forhold, at der for flertallet af kunstnerne ikke findes sociale ordninger af forsikringsmæssig og lignende karakter, så-